

De urgentie om iets te doen om klimaatverandering tegen te gaan is groot. Barack Obama heeft dat wellicht wel het meest treffend verwoord, hij zei: 'We zijn de eerste generatie die iets merkt van klimaatverandering en de laatste die er wat aan kan doen.' Het is hoog tijd dat wereldleiders in actie komen. Klimaatwetenschappers slaan steeds harder alarm. De noodzaak om meters te maken wordt steeds groter, hoe langer we wachten, hoe kleiner de kans dat maatregelen succes hebben, bovendien stijgen de kosten.

Ook in Europa en in Nederland blijven de grote stappen helaas uit. Het laatste nieuws op het klimaatfront was eergisteren dat India het beter doet dan Nederland. Een bijzondere ontwikkeling. Ook het energieakkoord levert niet op wat we ervan gehoopt hadden. En ondertussen lijkt het *bon ton* om Europese richtlijnen, met als doel om te verduurzamen, zoals die voor stofzuigers, te ridiculiseren. Ook oud-minister en Eurocommissaris Frans Timmermans deed daar vrolijk aan mee. Maar achter schijnbaar kleine ridicule maatregelen kunnen grote betekenisvolle besparingen schuilgaan. En wat mij zorgen baart is dat politieke leiders prefereren om zich bij makkelijke beelden aan te sluiten, bij het huidige gebrek aan publieke steun, in plaats van een lastiger verhaal te vertellen dat keihard nodig is.

Dat zijn de momenten waarop ik denk dat een van de belangrijkste investeringen zou moeten zijn om het klimaatdebat te democratiseren. Want klimaat is te belangrijk om alleen aan groene technuten over te laten of de kiezers van bepaalde politieke partijen. Een bevlogen en aanstekelijk verhaal, verteld in een toegankelijke gezamenlijke taal die dichterbij de leefwereld van inwoners staat. Dat is een belangrijke voorwaarde.

Wageningen is voorloper op veel terreinen, dat moet ook met de hoge ambitie om in 2030 klimaatneutraal te worden. We hebben de eerste eco-corporatie in onze stad. We zijn Solar City geweest in 2013 en we eindigden op de tweede plaats in 2014, ook omdat het eigenlijk niet kon om twee keer op een rij te winnen. Dat is niet erg, liever het aansteken van andere steden met het zonne-energie-virus dan herhaaldelijk een streling van ons lokale ego.

Maar gezien de achterblijvende prestaties op Europees en landelijk niveau moet Wageningen nog beter haar best doen om de ambitie te halen. Het is roeien tegen de stroom in, dat vraagt om een grote inspanning en veel lokale kracht. Dat er nog altijd geen serieuze wetgeving is die het aantrekkelijk maakt voor bedrijven, grootverbruikers, om te investeren in het opwekken van duurzame energie is een goed voorbeeld van iets waar we lokaal tegenaan lopen. Wageningen is erg blij met een bedrijf als het Marin dat wel investeert en een zee van zonnepanelen op hun dak legt, en daarnaast een enorm tweede dak beschikbaar stelt aan burgers. Maar de realiteit is, en daarom verdient zo'n bedrijf het om oprecht in het zonnetje gezet te worden, het Marin doet het primair omdat ze zichzelf hoge doelen hebben gesteld op het terrein van Maatschappelijk verantwoord ondernemen, niet omdat ze er aan verdienen. We hebben meer Marins nodig. Maar wat we vooral nodig hebben is wetgeving die het voor bedrijven makkelijker en niet moeilijker maakt om duurzaam te zijn.

Om in de toekomst door te kunnen pakken moeten we investeren in innovatie. Met een groene internationale universiteit als de Wageningen UR in onze stad gevestigd zou ik graag willen dat we als stad een openluchtlaboratorium worden voor innovatieve technieken. Een internationaal visitekaartje van duurzame experimenten. Zou het bijvoorbeeld niet mooi zijn als de zelfrijdende auto's die op de Mansholtlaan gaan rijden over energie leverend asfalt kunnen rijden. Het past perfect bij het concept KennisAs. Of als de verlichting van alle bushaltes geleverd wordt door energie uit levende planten. Dat reizigers terwijl ze wachten hun mobiel kunnen opladen met de energie die de planten leveren. Futuristische beelden die prima passen bij Wageningen.

Maar met innovaties investeer je in de toekomst, maar maak je nog geen meters vandaag. Om onze hoge ambitie te halen moeten we naast de innovaties ook inzetten op bewezen technieken. De voorspelling van Louise Vet dat wind een tijdelijke verschijnsel is, dat nu als overbrugging noodzakelijk is, maar over een tijdje passé is, sprak tot mijn verbeelding. We zijn net gestart met de zoektocht om te kijken hoe we het wegvallen van de locatie Havenkanaal/uiterwaarden kunnen compenseren. Bij een stad met een grote ambitie hoort een grote eigen verantwoordelijkheid. Wageningen is een stad met een missie. Een stad met een missie waar al het beleid bewust en waar mogelijk doordrenkt van duurzaamheid moet zijn. Consistent en onvermoeibaar moeten we zijn om de ambitie die we hebben om in 2030 klimaatneutraal te zijn daadwerkelijk te halen. Laten we aan het werk gaan!